

ЕКСПЕРТНА ОЦІНКА УЯВЛЕНЬ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ ПРО АВАНТЮРНІСТЬ

Єрмакова С. С. доктор педагогічних наук, професор
Міжнародний гуманітарний університет
<https://orcid.org/0000-0001-9524-518X>

Меленчук Н. І. кандидат психологічних наук, доцент
Міжнародний гуманітарний університет
<https://orcid.org/0000-0002-4749-6889>

Лебедєва Н. В. кандидат психологічних наук
Міжнародний гуманітарний університет
<https://orcid.org/0009-0007-7284-8202>

У статті наводяться результати дослідження суб'єктивних уявлень сучасної молоді про авантюрність, які ґрунтуються на власному досвіді досліджуваних. В якості методів психодіагностики було обрано нестандартизований самозвіт (твір) та модерація. Дані оброблялися за допомогою контент-аналізу. Доповнено психологічний зміст структурних складових схильності до авантюрності, а саме емоційного, когнітивного, поведінкового і контрольо-регулятивного компонентів.

Ключові слова: методи психодіагностики; модерація; контент-аналіз; авантюрність; сучасна молодь.

Вступ. Актуальність теми дослідження уявлень сучасної молоді про авантюрність є безпосередньо пов'язаною з соціокультурними змінами, які відбуваються в нашому суспільстві. В умовах глобалізації, швидкого розвитку інформаційних технологій та зміни життєвих стандартів, молодь стикається з новими викликами та можливостями, що, в свою чергу, впливає на її уявлення про світ і на власну ідентичність. Авантюрність як соціальний і психологічний феномен має глибокий зв'язок із прагненням до нових переживань, бажанням ризикувати та знаходити нові шляхи для самовираження. У той же час, з огляду на різноманіття стилів життя, культурних стандартів та соціальних моделей поведінки, ставлення до авантюрності може бути досить різним серед молодих людей різних соціальних, економічних і культурних груп. Уявлення молоді про авантюрність часто визначаються через призму масової культури, соціальних мереж, впливу медіа та популярних субкультур, що може як підтримувати, так і трансформувати традиційні уявлення про ризик, сміливість та свободу вибору. Це робить питання те, як сучасна молодь сприймає і оцінює авантюрність, надзвичайно важливим для розуміння тенденцій у молодіжній культурі та психології. Зокрема, дослідження цього феномену дозволяє розкрити зв'язок між

особистими цінностями та соціальними явищами, такими як потреба в самореалізації, прагнення до незалежності або потреба у визнанні. Тому вивчення уявлень молоді про авантюрність є важливим як для психологів, соціологів, так і для педагогів, адже це дає змогу сформулювати стратегії підтримки молодіжних ініціатив, коригування освітніх програм та соціальних практик.

Метою статті є вивчення суб'єктивних уявлень сучасної молоді про «авантюрність», засноване на власному досвіді досліджуваних. Емпіричне дослідження було спрямоване на виявлення спектру індивідуальних емоцій, когнітивних форм і поведінкових реакцій, які супроводжують схильність до авантюрної поведінки.

Завдання дослідження:

1. На основі теоретико-методологічного аналізу наукових джерел уточнити сутність феномену «схильність до авантюрної поведінки» («авантюрність»).

2. Підібрати комплекс психодіагностичних методів, спрямований на вивчення суб'єктивних уявлень сучасної молоді про «авантюрність».

3. Емпірично дослідити особливості суб'єктивних уявлень сучасної молоді про «авантюрність».

Теоретичне підґрунтя. Авантюризм – це складне та багатогранне явище. Зазвичай

його пов'язують із поведінкою людини, сприймаючи як характеристики конкретного вчинку: авантюрна поведінка, авантюрна справа, авантюрна дія тощо. Однак, коли намагаємося визначити суть авантюризму, виникає чимало труднощів. Більшість людей у повсякденному житті трактують «авантюризм» як девіантну або аморальну поведінку, шахрайство чи аферизм. Проте обмежувати це явище лише негативними аспектами – не зовсім вірно. Важливо також розглянути позитивні сторони авантюризму. Передусім, авантюрист – це шукач, який має палке бажання відкрити невідоме. Іноді здоровий (тобто помірний та обгрунтований) авантюризм може приносити значну користь. Авантюрні вчинки дозволяють вийти за межі буденності, дають можливість уникнути монотонності та досягти чогось значущого. Як свідчать літературні джерела, авантюризм, що походить із власної волі, надає сенсу людському існуванню.

В історії психології у зв'язку з вивченням такого феномену як «авантюризм» відомі наукові роботи Георга Гегеля, Гюстава Лебона, Жана Габріеля де Тарда, Зігмунда Фрейда, Георга Зіммеля, Стефана Цвейга, Еріха Фромма та інші. Авантюрна поведінка опосередковано розглядається у контексті ризику (форма невизначеності), у процесі прийняття рішень, у контексті діяльності, у тому числі й професійної.

Слід зазначити, що сам термін «авантюра» французького походження – «aventurier» означає «пригода». «Пригода» розуміється як подія, несподіваний випадок у житті; як певна форма дій, переживань, що виключена із загального кола життя (Бусел, 2005).

Французька дослідниця Сюзанна Рот виділила такі основні якості, що характеризують «зразкового» шукача пригод: непередбачуваність, імпульсивність, зосередженість на сьогоднішньому дні, віра в удачу, багата фантазія, сміливість, рішучість, егоцентричність, товариськість, любов до зовнішніх ефектів, обманів, міфотворчості, до гри, вміння плести інтриги (Roth, 1980).

«Авантюризм» у літературі розуміється як схильність до ризикованих, сумнівних справ, пригод, що мотивована потребою у

чуттєвому розмаїтті, в яскравих враженнях, у гострих відчуттях, а нерідко також у славі. Це поведінка, діяльність, що характеризується ризикованими, безпринципними вчинками задля досягнення легкого успіху, вигоди. Поняття «авантюра» визначається як сумнівне підприємство; справа, розпочата без урахування реальних сил та умов, у розрахунок на випадковий успіх; це легковажний вчинок або низка вчинків, що робиться заради отримання задоволення, розваг; пригода, сходження (Бусел, 2005; Roth, 1980; Zweig, 2023).

Авантюризм в цій роботі розуміється як складна багаторівнева властивість особистості, психологічна сутність якої виявляється у надії на легкий і швидкий успіх, вдачу при наявності кінцевої мети, яка є принадливою для особистості, без ретельного аналізу реальних зовнішніх обставин, власних можливостей (ресурсів), шляхів вирішення проблеми задля досягнення мети (Sannikova, Sannikov, & Melenchuk, 2021).

Методи дослідження. З метою пошуку суб'єктивних уявлень про «авантюризм» було використано процедуру нестандартизованих словесних звітів – творів. Відомо, що в будь-якому розгорнутому описі (самозвітах) можуть бути різною мірою представлені ті чи інші характеристики особистості. Нестандартизовані звіти, які були використані у нашому дослідженні, дали змогу дослідити широкий діапазон відповідей на поставлені питання, не обмежених теоретичними знаннями та дослідницькими умовами.

Крім творів, в емпіричному дослідженні використовувався також метод модерації. Відомо, що модерація – вид групової діяльності, спрямований на вивчення й створення думок, збору та обробки інформації, пошуку та прийняття спільного рішення за умов обмеженої інформації та нестачі часу. Результатом даного процесу є висновок, сформований на основі структуризації інформації, яка отримана від учасників модерації, відбору суттєвих та ігнорування несуттєвих ознак, відбору позитивних та негативних значень, аналізу та синтезу існуючої інформації, затвердження групою остаточного рішення

про проблему, що вивчається в даний момент часу. Дані, зібрані за допомогою модерації, є відкритими, вільними, неформалізованими, оскільки їх зміст у порівнянні зі стандартизованими методиками (анкетування, опитувальники, стандартизоване інтерв'ю тощо) практично не залежить від думки модератора (Саннікова, Санніков, & Страцинська, 2012).

В емпіричному дослідженні приймали участь 60 осіб у віці від 18 до 24 років (здобувачі спеціальності «Психологія» факультету лінгвістики та перекладу Міжнародного гуманітарного університету (м. Одеса).

Основними вимогами до випробуваних були: бажання брати участь у дослідженні, достатній рівень рефлексії, щирість та вміння формулювати свої думки. Вибір експертів був зумовлений їхньою кваліфікацією, досвідом та знанням предмета оцінки, який попередньо обговорювався з кожним експертом.

Випробуваним було запропоновано згадати, проаналізувати та описати всі ситуації, коли вони стикалися з власною авантюрою поведінкою, тобто перебували в стані, який вони суб'єктивно оцінювали як авантюрний. Їх запитували, що вони відчували, про що думали, як діяли і яким чином здійснювали (або намагалися здійснити) контроль над ситуацією. Фактично досліджувалися емоції, думки та дії, що за бажання проявити авантюризм та супроводжують авантюру поведінку.

В результаті написання творів та проведення модерації були отримані детальні самозвіти випробуваних, які розкривають їхні суб'єктивні уявлення про досліджуваний феномен. Отримані дані піддавалися аналізу за допомогою контент-аналізу: кожен текст було ретельно розглянуто за спеціально розробленими критеріями та схемою, щоб виявити інформацію про суб'єктивні уявлення про авантюризм.

Результати обговорення. Контент-аналіз самозвітів та метод модерації показали, що в них міститься наступна інформація:

- про переживання та емоції, що супроводжують появу і прояви схильності до авантюризм. Серед найбільш цікавих висловлювань можна навести такі: «... мене

приваблює прагнення до незвіданого і нового досвіду»; «... у такі моменти я відчуваю, що живу по-справжньому»; «... це відчуття свободи та незалежності, коли немає обмежень»; «... я отримую емоційну насолоду від ризику і невизначеності»; «... цей стан дає мені відчуття глибокої енергії та натхнення»; «... мене захоплює боротьба з власними страхами»; «... відчуваю внутрішнє збудження, немов у мене відкривається новий світ»; «... це як стрибок у безодню, коли не знаєш, чим це закінчиться, але ти готовий»; «... відчуваю себе частиною чогось більшого, непередбачуваного»; «... важливо не лише досягти мети, а й відчути кожен момент цього шляху».

Отже, наведені висловлювання дозволяють зробити кілька важливих спостережень щодо переживань і емоцій, які супроводжують схильність до авантюризм. По-перше, авантюризм часто асоціюється з відчуттям свободи, емоційного підйому та глибокого внутрішнього задоволення, що виникає в момент нових, незвичних переживань. Люди, схильні до авантюризм поведінки, часто описують ці моменти як можливість відчути себе більш живими, натхненними та енергійними. По-друге, для них авантюризм пов'язана з ризиком і невизначеністю, але водночас це відчуття свободи і бажання вийти за межі звичного, що приносить сильні емоційні переживання. Часто це супроводжується відсутністю страху або навіть перехідною відсутністю емпатії до інших людей, що свідчить про зосередженість на власних переживаннях і самовираженні. З іншого боку, важливим аспектом є прагнення до гострих відчуттів і задоволення, яке часто супроводжує авантюризм вчинки. Водночас цей стан створює відчуття внутрішньої гармонії та відкритості до нових можливостей, що не тільки додає сенсу життю, а й формує позитивне сприйняття ризику. Отже, авантюризм у досліджуваному контексті є не тільки про ризик, але й про пошук емоційних переживань, внутрішньої свободи та самовираження. Це складне і багатогранне явище, яке поєднує у собі як позитивні емоції, так і певні ризики, що, в свою чергу, формують особливий тип поведінки.

- *про думки*, які пов'язані з авантюристю: «... я часто мрію про те, щоб стати частиною чогось грандіозного і незабутнього»; «... мені цікаво, як мої дії здивують оточуючих»; «... я думаю про можливість вийти за межі звичних рамок і спробувати щось нове»; «... в моїх думках авантюра завжди супроводжується відчуттям перемоги»; «... я уявляю, як мої вчинки можуть змінити все навколо»; «... я готовий до будь-яких наслідків, якщо це призведе до нових можливостей»; «... часто в голові прокручую сценарії, як я долатиму всі труднощі і стану героєм»; «... я відчуваю, що авантюризм може дати мені більше, ніж традиційний шлях»; «... думки про потенційні пригоди захоплюють мене, я не уявляю свого життя без них».

Таким чином, отримані дані дають можливість виділити декілька кількох ключових аспектів:

1) Багато висловлювань вказують на бажання досліджуваних стати героями, здивувати або шокувати оточення. Це свідчить про сильну потребу у самовираженні та бажанні продемонструвати свою унікальність, можливість проявити себе в умовах нестандартної поведінки. Авантюрні вчинки у досліджуваних часто асоціюються з прагненням до виділення серед інших, до досягнення визнання.

2) У роздумах про авантюризм значна кількість досліджуваних уявляє собі позитивні наслідки своїх вчинків – героїчні або переможні моменти, що викликають захоплення чи здивування у оточуючих. Це свідчить про ідеалізацію авантюрної поведінки як шляху до важливих досягнень або незабутніх моментів у житті.

3) Окремі висловлювання (наприклад, «думки про наслідки авантюрних вчинків мене абсолютно не відвідують») вказують на схильність до ігнорування ризиків, пов'язаних з авантюрою поведінкою. Це може свідчити про захоплення моментом і потребу діяти без зайвих коливань, шукаючи емоційні переживання, навіть якщо це веде до непередбачуваних наслідків.

4. Значна частина висловлювань зосереджена на інтенсивному бажанні пережити нові, небезпечні пригоди або ситуації, що вимагають сміливості. Це може

бути пов'язано з пошуком нових вражень, викликів, що створюють відчуття життєвої енергії та задоволення.

5. Таке висловлювання, як «здатність до авантюрної поведінки дуже допомагає в житті, у вирішенні багатьох проблем» вказує на те, що авантюризм інколи сприймається як корисна стратегія для досягнення цілей, вирішення проблем або виходу з складних ситуацій. Це демонструє прагнення побачити в авантюризмі можливість для розвитку та досягнення результатів.

- *про авантюрні дії*: «... часто беру участь у незвичних заходах, що вимагають сміливості і рішучості»; «... мені подобається пробувати нові екстремальні види діяльності, навіть якщо вони здаються небезпечними»; «... інколи я свідомо порушую правила, щоб отримати нові враження або відчути себе вільніше»; «... я схильний до прийняття ризикованих рішень, не зважаючи на можливі наслідки»; «... мене часто тягне до ситуацій, де потрібно ризикувати і перевіряти свої межі»; «... люблю кидати виклик обставинам, навіть якщо це не завжди найкраще для мене»; «... часто дію імпульсивно, не замислюючись про наслідки»; «... я прагну до змін і нових починань, навіть якщо вони можуть призвести до непередбачуваних наслідків»; «... не боюся вступати у нові, нестандартні ситуації, навіть якщо це суперечить звичним правилам»; «... часто шукаю небезпечні і непередбачувані ситуації, щоб відчути себе живим»; «... інколи роблю те, що інші вважають безрозсудним, адже це приносить мені відчуття свободи».

Таким чином, досліджувані вважають, що авантюрна поведінка характеризується схильністю до ризику та екстремальних ситуацій; ігноруванням наслідків і правил; пошуком змін та нових можливостей; бунтарством, незалежністю, демонстративністю.

На думку учасників процедури авантюрні люди шукають ситуації, де потрібно приймати ризиковані рішення. Вони часто діють імпульсивно, не замислюючись про наслідки своїх вчинків; свідомо порушують правила або обирають нестандартні шляхи, оскільки це приносить їм відчуття свободи, нових вражень або навіть задоволення від порушення звичних

норм. Також, отримані дані вказують на схильність авантюристок до змін, постійного пошуку нових починань, навіть якщо вони можуть призвести до непередбачуваних результатів. Це свідчить про прагнення до постійного розвитку і досягнення нових вершин, що часто вимагає готовності до невідомих ризиків. Загалом, ці висловлювання показують, що авантюристка поведінка є поєднанням прагнення до екстремальних вражень, бажання змін і відмови від звичних обмежень. Вона також передбачає готовність приймати ризики, діяти імпульсивно і шукати ситуації, що дозволяють відчути справжню свободу та емоційну насолоду, незважаючи на можливі наслідки.

- про ступінь контролю над авантюристкою поведінкою: «... я усвідомлюю, що іноді мої авантюристки вчинки можуть бути недоречними, але не завжди можу їх стримати»; «... хоча я відчуваю сильне бажання діяти авантюристно, я завжди намагаюся оцінити наслідки перед тим, як прийняти рішення»; «... іноколи я повністю віддаюся емоціям, коли знаходжусь у процесі авантюристської справи, але намагаюся зберегти холодний розум»; «... дуже довго приходжу до тями після вчинення авантюристських дій»; «... іноді, коли я занурююся в авантюристку справу, я втрачаю контроль над тим, що відбувається навколо, і це мене захоплює»; «... я відчуваю, що іноколи мені важко стримати свою схильність до ризику, навіть якщо я розумію, що це може призвести до неприємностей»; «... коли йду на ризик, намагаюся зберегти баланс між емоціями і розумом, але не завжди це вдається»; «... намагаюся знайти спосіб зберегти контроль над емоціями та вчинками».

Отже, отримані варіанти відповідей допомагають підкреслити різні аспекти контролю і саморегуляції у контексті авантюристської поведінки, від спонтанності та імпульсивності до усвідомлення ризиків і емоційного реагування.

Ми бачимо, що багато висловлювань вказують на те, що навіть усвідомлюючи можливі наслідки своїх авантюристських вчинків, люди, які схильні до авантюристської поведінки, не завжди здатні їх стримати. Це свідчить про певну імпульсивність у поведінці, де прагнення до авантюристської поведінки може

переважати над розумною оцінкою ситуації. У деяких випадках навіть усвідомлення недоречності своїх вчинків не здатне зупинити людину від прийняття ризикованих рішень. Також досліджувані зазначили, що під час авантюристських дій емоції можуть брати верх, і контроль над ними іноколи стає важким. Це вказує на те, що авантюристка поведінка тісно пов'язана з емоційними переживаннями, які можуть не тільки посилювати відчуття від пригоди, а й ускладнювати здатність до раціонального самоконтролю. Часто цей емоційний підйом змушує людину діяти без аналізу наслідків, хоча після вчинення авантюристських дій настає певний період відновлення або рефлексії. Однак, у деяких досліджуваних виявилася наявність свідомого контролю та прагнення зберегти баланс між емоціями і розумом. Незважаючи на спонтанність і емоційну нестабільність, більшість учасників намагаються знайти способи контролювати свої вчинки та емоції. Це вказує на наявність внутрішнього прагнення до саморегуляції і прагнення забезпечити більш збалансовану авантюристку поведінку, навіть якщо повний контроль не завжди досягається.

Таким чином, оброблені за допомогою контент-аналізу суб'єктивні звіти досліджуваних дали нам можливість отримати нові відомості про суть такого психологічного явища, як схильність до авантюристності та доповнити психологічний зміст її структурних складових (емоційного, когнітивного, поведінкового і контрольно-регулятивного компонентів).

Висновки.

1. На основі аналізу літератури з проблеми, що вивчається, було визначено зміст психологічного феномену «авантюристність». Схильність до авантюристської поведінки (авантюристність) розуміється як складна багаторівнева властивість особистості, психологічна сутність якої виявляється у надії на легкий і швидкий успіх, вдачу при наявності кінцевої мети, яка є принадливою для особистості, без ретельного аналізу реальних зовнішніх обставин, власних можливостей (ресурсів), шляхів вирішення проблеми задля досягнення мети.

2. В емпіричному дослідженні використовувалися такі психодіагностичні методи: написання вільних творів на

відкриті питання і модерація. Це дало можливість отримати досить багату інформацію про риси особистості, які супроводжують прояви авантюрності.

3. Оброблені за допомогою контент-аналізу суб'єктивні звіти представників сучасної молоді дали нам можливість отримати додаткову інформацію про феноменологію такого психологічного явища, як схильність до авантюрності, та доповнити психологічний зміст структурних складових авантюрності, а саме емоційного, когнітивного, поведінкового і контрольно-регулятивного компонентів.

Виявлено, що для багатьох досліджуваних авантюрна поведінка пов'язана з емоційним підйомом, пошуком нових вражень і відчуттям адреналіну. Вони шукають нестандартні ситуації, які дають можливість відчути себе «живими», готові порушувати соціальні норми і зважуватися

на ризиковані вчинки заради отримання нових вражень або досягнення своїх цілей. Водночас, було зазначено, що часто такі люди не замислюються над наслідками своїх дій, що може призвести до непередбачуваних результатів і навіть до соціальних або особистих проблем. Встановлено, що сучасна молодь схильна до пошуку способів подолання обмежень і руйнування звичних правил, хоча намагається знайти шлях до самоконтролю, оцінюючи наслідки своїх дій.

Перспективи подальших досліджень полягатимуть у створенні психодіагностичного інструментарію, який забезпечить більш комплексну оцінку схильності до авантюрної поведінки. Важливим аспектом буде розробка засобів корекції тих рис особистості, які сприяють розвитку неадаптивної авантюрності.

Список використаних джерел

1. Бусел, В.Т. (2005). Великий тлумачний словник сучасної української мови. Київ; Ірпінь : Перун.
2. Саннікова, О. П., Санніков, О.І., & Страцинська І.А. (2012). Психологічні основи модерації: Навчальний посібник. Одеса: РІА «СМІЛ».
3. Sannikova, O., Sannikov, O., & Melenchuk, N. (2021). Adventurousness of personality: construct and diagnostics. *Georgian Medical News*, 2 (311), 109–115. <https://www.geomednews.com/ru/v311-february-2021.html>
4. Roth, S. (1980). *Aventure et aventuriers au XVIIIe siècle. Essai de sociologie littéraire*. Thèse, Lille.
5. [Zweig, S.](#) (2023). *Tres Poetas de Sus Vidas. Casanova, Stendhal Y Tolstói*. BATISCAFO.

References

1. Busel, V.T. (2005) *Velykyi tлумachnyi slovnyk suchasnoi ukrainiskoi movy* [Large Explanatory Dictionary of the Modern Ukrainian Language]. Kyiv; Irpin : Perun (in Ukrainian).
2. Sannikova, O. P., Sannikov, O.I., & Stratsynska I.A. (2012). *Psykhologichni osnovy moderatsii: Navchalnyi posibnyk* [Psychological Foundations of Moderation: A Study Guide]. Odessa: RIA «SMYL» (in Ukrainian).
3. Sannikova, O., Sannikov, O., & Melenchuk, N. (2021). Adventurousness of personality: construct and diagnostics. *Georgian Medical News*, 2 (311), 109–115. <https://www.geomednews.com/ru/v311-february-2021.html>
4. Roth, S. (1980). *Aventure et aventuriers au XVIIIe siècle. Essai de sociologie littéraire*. Thèse, Lille.
5. [Zweig, S.](#) (2023). *Tres Poetas de Sus Vidas. Casanova, Stendhal Y Tolstói*. BATISCAFO.

Summary

EXPERT EVALUATION OF CONTEMPORARY YOUTH'S PERCEPTIONS OF ADVENTURITY

Yermakova S. doctor of psychological sciences,
Professor, International Humanitarian University
Melenchuk N. candidate of psychological sciences,
Associate Professor, International Humanitarian University
Lebedeva N. candidate of psychological sciences,
International Humanitarian University

Introduction. In the context of globalization, the rapid development of information technologies and changing living standards, young people are faced with new challenges and opportunities, which, in turn, affects their perception of the world and their own identity. Adventurism as a social and psychological

phenomenon is deeply connected with the desire for new experiences, the desire to take risks and find new ways to express themselves. At the same time, given the diversity of lifestyles, cultural standards and social models of behavior, attitudes towards adventurism can be quite different among young people from different social, economic and cultural groups. This makes the question of how modern youth perceive and evaluate adventurism extremely important for understanding trends in youth culture and psychology. In particular, the study of this phenomenon allows us to reveal the connection between personal values and social phenomena, such as the need for self-realization, the desire for independence or the need for recognition. The tendency to adventurous behavior (adventurism) is understood as a complex multi-level personality trait, the psychological essence of which is manifested in the hope for easy and quick success, luck in the presence of an ultimate goal that is attractive to the individual, without a thorough analysis of real external circumstances, one's own capabilities (resources), and ways to solve the problem in order to achieve the goal.

The purpose is study the subjective perceptions of modern youth about "adventurism", based on the own experience of the subjects. The empirical study aimed at identifying the spectrum of individual emotions, cognitive forms and behavioral reactions that accompany the tendency to adventurous behavior.

Methods:

It was used non-standardized self-report (essay), moderation and content analysis. The empirical study involved 60 people aged 18 to 24 (students of the Psychology major at the Faculty of Linguistics and Translation of the International Humanitarian University (Odessa).

Results. Subjective reports of representatives of modern youth processed by content analysis gave us the opportunity to obtain additional information about the phenomenology of such a psychological phenomenon as a tendency to adventurism, and to supplement the psychological content of the structural components of adventurism.

It was found that for many of the subjects, adventurous behavior is associated with emotional uplift, the search for new impressions and a feeling of adrenaline. They look for non-standard situations that make it possible to feel "alive", are ready to violate social norms and dare to take risky actions for the sake of getting new impressions or achieving their goals. At the same time, it was noted that often such people do not think about the consequences of their actions, which can lead to unpredictable results and even to social or personal problems. It was established that modern youth is inclined to look for ways to overcome restrictions and destroy familiar rules, although they try to find a way to self-control, assessing the consequences of their actions.

Originality. For the first time, a content analysis of self-reports of modern youth was carried out, which allowed us to identify new aspects of adventurism and supplement the essence of this psychological phenomenon. The results of the study contribute to a deeper understanding of the psychological aspects of adventurism and its impact on decision-making, and also provide opportunities for the creation of psychodiagnostic tools for assessing this phenomenon.

Conclusion. The obtained data, content analysis of the participants' self-reports, allowed us to identify key emotions, thoughts, and actions that accompany adventurism, as well as the degree of control over such manifestations. The results of the study may be useful for developing programs for the prevention and correction of maladaptive adventurous behavior in educational institutions, youth organizations, and prevention centers.

Keywords: moderation, content analysis, adventurism, modern youth.

Концептуалізація – Єрмакова С. С.

Методика – Меленчук Н. І.

Моделювання – Лебедєва Н. В.

Автори заявляють про відсутність конфлікту інтересів.

The authors declare that they have no conflict of interest.

Дата надходження рукопису/Date of receipt of the manuscript: 29.01.25.

Дата прийняття рукопису/Date of acceptance of the manuscript: 22.02.25.

© 2025. This work is under an open license CC BY-NC 4.0.